

Sygn. akt: I C 551/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	Anna Rudnicka

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2017 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa P. P.

przeciwko B. (...) Spółce (...) w R.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanej B. (...) Spółki (...) w R. na rzecz powoda P. P. kwotę 8900 (osiem tysięcy dziewięćset) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 maja 2017 roku do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwoty 8900 zł od dnia 7 września 2016 roku do dnia 8 maja 2017 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od wyliczonej kwoty od dnia 9 maja 2017 roku do dnia zapłaty.
3. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.
4. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...) (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt dwa) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marek Makowczenko

Sygn. akt I C 551/17

UZASADNIENIE

Powód P. P. wniósł przeciwko B. (...) Spółce (...) w R. pozew o zapłatę kwoty 10.242,73 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę majątkową doznaną w wyniku zdarzenia komunikacyjnego w dniu 24.03.2014 r. Nadto domagał się zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu.

Powód w uzasadnieniu pozwu podał, iż w sprawie zostało przeprowadzone postępowanie likwidacyjne, przy czym wypłacona tytułem odszkodowania kwota 2.300 zł pokrywa jedynie część szkody. Twierdził, że na kwotę dochodzoną pozvem składa się odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym po

odliczeniu odszkodowania wypłaconego w toku postępowania likwidacyjnego, koszty sporządzenia prywatnej opinii rzeczoznawcy oraz skapitalizowane odsetki za zwłokę.

(pozew – k. 2-3)

Pozwana B. (...) Spółka (...) w R. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Pełnomocnik pozwanego twierdził, że szkoda została rozliczona jako szkoda całkowita, zaś wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w całości pokrywa szkodę, której doznał powód. Zakwestionował także przedłożoną w sprawie opinię prywatną jako niemiarodajną i błędną, a także zasadność kosztów poniesionych na jej sporządzenie.

(odpowiedź na pozew – k. 30-32)

Sąd ustalił, co następuje:

Powód P. P. był właścicielem samochodu osobowego marki B., numer rejestracyjny (...).

W dniu 24 marca 2014 r. powód uczestniczył w kolizji drogowej. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w pozwanym B. (...) Spółce (...) w R..

(**dowód** : zgłoszenie szkody – k. 8, okoliczności bezsporne)

Na dzień 24 marca 2014 r. przed zaistnieniem szkody wartość rynkowa pojazdu wynosiła 11.200 zł.

(**dowód** : opinia biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P. – k. 55-65)

Po przedmiotowym zdarzeniu powód zlecił zdemontowanie pojazdu uzyskując z tego tytułu kwotę 700 zł.

(**dowód** : decyzja o wyrejestrowaniu z dnia 22.08.2014 r. – k. 12, okoliczność bezsporna)

Powód zlecił rzeczoznawcy B. G. dokonanie wyceny wartości rynkowej pojazdu przez szkodą z dnia 24 marca 2014 r. Wynagrodzenie za sporządzenie opinii wynosiło 300 zł.

(**dowód** : opinia rzeczoznawcy B. G. – k. 14-18, faktura VAT nr (...) – k. 19)

Powód zgłosił szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi sprawcy wypadku. W decyzji z dnia 6 września 2016 r. ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania za szkodę. Następnie na skutek ponownego zgłoszenia szkody w dniu 6 kwietnia 2017 r. pozwany na podstawie decyzji z dnia 20 kwietnia 2017 r. przyznał i wypłacił powodowi odszkodowanie za poniesioną szkodę w wysokości 2.300 zł ustalając wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 3.000 zł, wartość naprawy pojazdu na kwotę 9.395 zł oraz wartość pozostałości zbywalnych na kwotę 700 zł.

(**dowód** : zgłoszenie szkody – k. 8, wiadomość z dnia 06.04.2017 r. – k. 20, powiadomienie o decyzji – k. 21, wyliczenie szkody – k. 9-11)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd poczynił w przeważającej części na podstawie okoliczności bezspornych pomiędzy stronami, przedłożonych przez powoda dokumentów sporządzonych w toku postępowania likwidacyjnego, a także opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej. Wskazane dowody nie były kwestionowane przez strony, zatem Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Bezsporne pomiędzy stronami były okoliczności zdarzenia, które spowodowało szkodę, w tym wina za jego spowodowanie, która leżała po stronie osoby ubezpieczonej od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu

mechanicznego w pozwanej B. (...) Spółce (...) w R.. Pozwana nie kwestionowała przy tym istnienia uszczerbku w postaci uszkodzenia pojazdu i zakresu przedmiotowego uszkodzenia. Kwestię sporną stanowiła natomiast wysokość doznanej przez powoda szkody majątkowej, do której naprawienia zobowiązany jest pozwany ubezpieczyciel w oparciu o przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U. (...) P. (...) (Dz. U. z 2016 r., poz. 2060) oraz przepisy art. 822 i nast. k.c. Wysokość szkody była uzależniona od ustalenia wartości pojazdu przed zdarzeniem z dnia 24 marca 2014 r. Bezsborna przy tym pozostawała wartość wraku oraz wysokość kosztów naprawy pojazdu.

Wartość tę Sąd ustalił na podstawie wniosków płynących z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P., który wywodził, iż wartość pojazdu przed zdarzeniem wynosiła 11.200 zł. Biegły oparł się w tym zakresie na danych identyfikacyjnych pojazdu przy uwzględnieniu jego wieku, wyposażenia i współczynnika amortyzacji. Biegły korzystał z profesjonalnego, informatycznego systemu wyceny pojazdów w stanie nieuszkodzonym (...)E. (...) oraz przeanalizował transakcje sprzedaży pojazdów tej samej marki i modelu. Strony nie wnosiły zastrzeżeń do ustaleń biegłego, a także Sąd uznał sporządzoną opinię za jasną i wyczerpującą, wobec czego stanowiła ona podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd uznał powództwo za nieuzasadnione w zakresie żądania zwrotu kosztów opinii rzeczoznawcy, której sporządzenie powód zlecił na etapie przedsądowym. Wskazać należy, iż prywatna ekspertyza opracowana na zlecenie strony przed wszczęciem postępowania pozbawiona jest wszelkiej mocy dowodowej i nie podlega ocenie sądu jako dowód z opinii biegłego. Powód nie wykazał konieczności sporządzenia takiej opinii oraz istnienia adekwatnego związku przyczynowego w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. pomiędzy wydarzeniami powodującymi szkodę, a poniesionymi kosztami opinii rzeczoznawcy. Nadto prywatna ekspertyza przedłożona przez powoda do akt sprawy była kwestionowana i nie stanowiła podstawy do ustaleń Sądu. Z tych względów nie można było uznać za celowe zwrócenie wydatkowanych przez powoda na jej sporządzenie kosztów.

Przy ustaleniu wysokości poniesionej przez powoda szkody, wyrażającej się w uszczerbku majątkowym powstałym w wyniku wypadku, a w konsekwencji wysokości należnego odszkodowania niezbędne było uwzględnienie kwoty wypłaconej przez pozwanego na etapie przedsądowym. Mając zatem na uwadze kwotę 2.300 zł przyznaną w postępowaniu likwidacyjnym, zasadnym było zasądzenie na rzecz powoda kwoty 8.900 zł, zaś w pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem przedmiotowego świadczenia od dnia 7 września 2016 r., bowiem w decyzji z dnia 6 września 2016 r. odmówił przyznania powodowi odszkodowania za szkodę. Zgodnie zaś z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U. (...) i P. (...) (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia zgłoszenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 482 k.c. i art. 481 § 1 k.c. Sąd orzekł o odsetkach ustawowych za opóźnienie od zasądzonej kwoty za zamknięty okres czasu – tj. od dnia 7 września 2016 r. do dnia 8 maja 2017 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od wyliczonej w ten sposób kwoty od dnia 9 maja 2017 r. do dnia zapłaty. Dodatkowo Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 8.900 zł od dnia 8 maja 2017 r. do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. mając na uwadze, iż powód uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania, wobec czego Sąd postanowił kosztami procesu obciążyć pozwanego. Powód poniósł w sprawie koszty procesu w postaci opłaty sądowej od pozwu w kwocie 445 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1.800 zł oraz tytułem wydatków na poczet opinii biegłego kwotę 500 zł.